

En primer lloc caldria definir aproximadament què vol dir *jet set*, i si és o no és exactament la mateixa cosa que *gent guapa*, i si és un fenomen tan nou i tan important per a la vida social. De grups de gent visiblement superior i atractiva, que es reuneixen entre ells i marquen la moda, que són objecte d'admiració i d'enveja, sempre n'hi ha hagut. La noblesa tradicional amb els seus balls, festes i caceres, ja cobria en part aquesta funció de «privilegi envejable». Després, l'alta burgesia més o menys aristocratitzada —casinos, teatres d'òpera i Orient Express— es va atribuir en bona mesura la mateixa funció. I podríem dir que, des que hi ha premsa, hi ha «notes» o «ecos» de societat amb especialistes dedicats a fer arribar a la resta dels mortals els plaers i els embolics dels *happy few*, siguen quins siguin.

L'existència de grups reduïts de gent privilegiada, i que gaudeixen i exhibeixen la seua condició de manera més o menys pública o publicable, no és cap novetat. Sempre hi ha hagut en tota societat un grup de persones que actuen com a símbol de tot allò que és desitjable —i inasoluble— per a la majoria: prestigi, poder, riquesa, bellesa, èxit i bona vida, luxe i viatges... El que és novetat és que aquest grup (*set*) haja esdevingut tan mòbil, tan viatger i tan internacional, gràcies que sempre van d'un lloc a un altre en avió a reacció (*jet*). La *jet-set*, per definició, hauria de ser mòbil i internacional, s'ha de trobar tan aviat a Montecarlo com a Marbella, a veure el *Nabuco* als temples de Luxor o al darrer festival —amb òpera— que els han muntat a Pequín. Van de casa d'amic en casa d'amic, d'hotel en hotel, i han de ser reconeguts allà on van i aparèixer en la premsa del cor no d'un sol país sinó de molts. Qui vulga pertànyer a tal grup, preferiblement haurà de ser nord-americà d'origen o de residència, o bé membre de la família sobirana de Mònaco. Com a procedents de, o pertanyents a, l'Imperi Occidental, els membres de la *jet-set* són assumits com a propis en tots els territoris de l'imperi: tots patim de la mateixa manera amb els problemes dels actors de Dallas, la família Kennedy i els acompanyants d'Estefania.

¿Un país sense 'jet-set' és un país?

La *gent guapa* és un concepte menys restrictiu: inclou, evidentment, la *jet-set*, però és més aviat la versió particular d'un fenomen internacional. Són els *happy-few* a escala de cada país o territori, uns pocs poden aspirar a formar part de la *jet-set*; la major part, no poden. Projecten la seua aura d'identificació/enveja sobre un territori propi. És a dir, sobre un territori amb mitjans de difusió al seu abast, un territori que forma una àrea de comunicació més o menys tancada..., és a dir, generalment un estat. Perquè la *fama*, la celebritat, és el seu atribut essencial: en realitat, *jet-set* o *gent guapa* va referit estrictament a gent *coneguda*, i per tant admirada/envejada. Però també la fama ha de topar amb les fronteres.

Si Espanya té una *gent famosa* (part «guapos i guapes nacionals» tipus Bertín Orborne o la filla de Lola Flores, i part *jet* internacional tipus Julio Iglesias) pròpia, és perquè està constituïda no sols com a estat sinó com a àrea de comunicació social: quan es casa el fill de la duquesa de Alba, la notícia inunda tot el *territorio nacional*, i si passa els Pirineus, ho farà molt afeblida. Dins de les fronteres espanyoles interessa molt poc la vida matrimonial d'un duc francès o d'una cantant portuguesa. O siga, que si un cantant de Barcelona o un polític valencià (?) és *famós*, ho serà en tant que la seua fama arribe a Sevilla i a Burgos, en tant que es barregi a Marbella amb gent prèviament *famosa*, en tant que *Lecturas* i altres papers semblants s'ocupen de la seua vida.

Si no tenim verdaderament una *gent guapa i famosa* «pròpia» (és a dir que considerem guapa i famosa nosaltres, però no fora), no és per falta de primera matèria: podem tenir els «nostres» cantants, actors i actrius, esportistes, milionaris i aristòcrates. És a dir, la *gent guapa* la tenim, als Països Catalans. Si aquesta *gent guapa* no és *famosa* és simplement perquè no tenim una «àrea de fama» pròpia i nostra. I si uns famosos potencials no arriben a ser-ho tant, no és cosa de preocupar-se'n massa. Però que això siga per falta d'una àrea, espai o territori de comunicació específicament nostre, ja és matèria més greu. És, simplement, una marca més de dependència. □